

ಕಲಾವಿದರಾಗಿ ಅನೇಕ ಶ್ರಮಿಕರ ಧ್ವನಿಯಾಗಿರುತ್ತೇವೆ

◆ ತೆರೆ ಮತ್ತು ಮರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ...
 ವೃತ್ತಿ ಜೀವನ ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವೋ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬದುಕೂ ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಒಬ್ಬ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಬೇರೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ದುಗುಡ, ಆತಂಕ, ಒತ್ತಡದ ನಡುವೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ವೃತ್ತಿಯಾದರೂ ಅದು ಒಂದು ಹಂತದವರೆಗೆ. ನಂತರ ಉಳಿಯುವುದು ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ. ನನ್ನ ಖಾಸಗಿ ಬದುಕು ಮತ್ತು ಮಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯದ ಅಗತ್ಯ ಇತ್ತು. ಹಾಗಿದ್ದೂ ಸಿನಿಮಾಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಆದರೆ ತುಂಬ ಕಡಿಮೆ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ಪರಿಶ್ರಮ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತೆರೆಯ ಹಿಂದೆ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದೆ. ಈಗ ಮಗಳು ದೊಡ್ಡವಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ನನಗೂ ಬಿಡುವು ಸಿಕ್ಕಿದೆ.

◆ ಮಾಗಿದ ನಟಿಯೊಬ್ಬರ ಕಿರುತೆರೆಯ ಪಯಣ ಹೇಗಿದೆ?
 ನನ್ನ ಮೊದಲ ಸೀರಿಯಲ್ 'ತುಳಸಿ'. ಅದನ್ನು ನನ್ನ ಸಹೋದರ ಸಂಬಂಧಿಯೊಬ್ಬರು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಟೀವಿಗಿ ಬಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಮಾತುಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ನಟಿಸುವ ಸಂದರ್ಭ ಬಂತು. ಈಗ ಸಿನಿಮಾ- ಟೀವಿ ಅಂತಹ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ನನ್ನ ಮೊದಲ ಆದ್ಯತೆ ಸಿನಿಮಾ. ಸಿನಿಮಾ ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ. ಸೀಮಿತ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಹಾಡು- ನೃತ್ಯಗಳೂ ಸೇರಿರುತ್ತವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕಥೆಯನ್ನು ಸಂವಹನ ಮಾಡಲು ಶ್ರಮ ಹೆಚ್ಚುಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಧಾರಾವಾಹಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಾಲ್ಕಾರು ಕಂತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸವಾಲುಗಳು ಇರುತ್ತವೆ.
 ಹಾಗೆಂದು ಟೀವಿ ಸುಲಭ ಅಲ್ಲ. ಇದರ ಸವಾಲುಗಳು ಇನ್ನೂ ಭಿನ್ನ. ಚಿತ್ರೀಕರಣಕ್ಕೆ ಸಮಯವೇ ಇಲ್ಲದಷ್ಟು ಒತ್ತಡ ಇರುತ್ತದೆ. ಕಲಾವಿದರು ಪುಟಗಟ್ಟಲೆ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು

ಸುಧಾರಾಣಿ ರಿಝಾ ಕನ್ನಡದ ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಲಿ 'ಅನುರಾಧ'

◆ ಮಧ್ಯಂತರ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರವೇಶ ಹೇಗೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಆಯಿತು?
 ನನ್ನದು ಅತಿಥಿ ಪಾತ್ರ. ಕಥೆಯನ್ನು ತುಂಬ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೈಂಡ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಪ್ರವೇಶ ಹೊಸತಾದರೂ ಎಲ್ಲೂ ಅನಗತ್ಯವಾಗಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ನವಿರಾದ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಸಹಜವಾಗಿ ಈ ಪಾತ್ರ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅನಗತ್ಯವಾಗಿ ಈ ದೃಶ್ಯ ಬಂತು ಅಥವಾ ಪಾತ್ರ ಬಂತು ಅಂತ ಅನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಮತ್ತು ಅವರ ತಂಡ ತಮ್ಮ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

◆ ವೃತ್ತಿ ಜೀವನದ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿಭಾಯಿಸಬೇಕು?
 ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇವಲ ಒಂದೇ ವೃತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿಲ್ಲ. ಲಿಂಗ ಯಾವುದೇ ಆಗಿರಬಹುದು. ಯಾವುದೇ ವಯೋ ಮಾನದವರೂ ಆಗಬಹುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ವಯ ಆಗುತ್ತದೆ. ಬಹುತೇಕರಲ್ಲಿ ಪಕ್ಕದವರನ್ನು ಕಂಡು

ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೃಶ್ಯದ ನಂತರ ಮತ್ತೊಂದು ದೃಶ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮಯ ಇರುತ್ತದೆ. ಟೀವಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಸಮಯ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿರಂತರವಾಗಿ ಚಿತ್ರೀಕರಣ ಸಾಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ ಅದು ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸಾದನಕ್ಕೂ ಪುರುಸೊತ್ತು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕಡಿಮೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಲಾವಿದರು ಹೇಗೆ ಡೈಲಾಗ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅಚ್ಚರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಪ್ರತಿಭೆ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶಂಸೆಯೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಕಥೆ ಹೇಳಲು ಕಡಿಮೆ ಸಮಯ ಇದ್ದರೂ ಚಿತ್ರೀಕರಣ ಅರಾಮಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಟೀವಿಯಲ್ಲಿ ಕಥೆ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಹೇಳಬಹುದಾದರೂ ಚಿತ್ರೀಕರಣ ಮಾತ್ರ ತುಂಬ ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಹೆಚ್ಚು ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಡೂ ಭಿನ್ನ ಮಾಧ್ಯಮ.

ಅವರಂತೆ ನಾನೂ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಚಾಳಿ ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಜನಪ್ರಿಯ ವೃತ್ತಿಗಳತನಕವೂ ಇದೆ. ತಮ್ಮತನಕ್ಕಿಂತ ಅನುಕರಣೆಯ ಆದ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಏನೋ ಒಂದು ವಿಶೇಷತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಪೋಷಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅನುಕರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಯಾವುದೋ ದೇಶದ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡಿ ನಾನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬರಬಾರದು.

ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿ ಕೆಲಸವೂ ಸಮಾಜವನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತದೆ. ಯಶಸ್ಸು ಒಬ್ಬರಿಂದ ಸಿಗುವುದಲ್ಲ. ಒಂದು ತಂಡದ ಕೆಲಸದ ಫಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಹಂ ಇರಬಾರದು. ಕಲಾವಿದರಾಗಿ ಅನೇಕ ಶ್ರಮಿಕರ ಧ್ವನಿಯಾಗಿರುತ್ತೇವೆ ಅದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಮುಂದೆ ನಾವು ಎಂತಹ ಪಾತ್ರ ಮತ್ತು ಕಥೆಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೇಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಬೇಕು ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ.

■ **ರಾಘವೇಂದ್ರ ಕೆ.**